

[Niels Helveg Petersen]

Et andet ændringsforslag går ud på, at samkøring af registre kræver udtrykkelig tilkendelse.

Det sjette ændringsforslag går ud på, at hvor der er tale om følsomme oplysninger, ønsker vi ikke, at såkaldt følsomme oplysninger skal kunne videregives overhovedet til udlandet fra private registre, selv ikke hvor det skulle følge af særlig lovgivning. Man kan sige, dette forslag er overflødigt. Hvis man ikke tillod registrering af følsomme oplysninger, så var der heller ingen grund til at forbyde videregivelse til udlandet, men vi har for en sikkerheds skyld ønsket at markere, at også den side af sagen hører hjemme i diskussionen om de følsomme oplysninger.

Endelig ønsker vi, at registre, hvorfra der videregives oplysninger til andre, skal anmeldes til registertilsynet og ikke kun de særlige typer af registre som f. eks. kreditoplysningsbureauer, som er nævnt i loven, og som skal anmeldes til registertilsynet. Private registre burde ved denne lovgivnings ikrafttræden selvfølgelig anmeldes til registertilsynet og ikke kun visse særlige registre.

Hr. Hagen Hagensen ytrede sympati for tanken om datarådet, og det kan glæde mig. Jeg er ked af, at hr. Hagen Hagensen ikke har mere at have det i, end han har, når han skal stemme, men jeg følte tydeligt hos hr. Hagen Hagensen en meget betydelig usikkerhed over for, om nu også det, man var nået frem til her, var tilstrækkelig vidtgående. Det er det efter vores opfattelse ikke. Det er efter vores opfattelse ikke en god start på en ny lovgivning. Flere andre talere har sagt, at det drejer sig om at tilvejebringe en balance imellem hensynet til den enkelte og hensynet til udnyttelsen af EDB i samfundet. Jeg mener, at man her lægger al for stærk vægt på hensynet til de administrative forhold.

Jeg er helt overbevist om, at denne lov er forældet fra den dag, den er vedtaget, og vores endelige stillingtagen til lovforslaget vil helt afhænge af den skæbne, der bliver ændringsforslagene til del. Jeg kan sige på forhånd, at hvis de ændringsforslag skulle blive forkastet, som er stillet af os og andre, så kan det radikale venstre i hvert fald ikke medvirke til lovens endelige vedtagelse.

Inge Krogh (KrF):

Der kan være ting, der kan gøre én ængstelig ved EDB-registrering, bl. a. om de, der har adgang til registrene, overholder deres tavshedspligt, men vi må dog se i øjnene, at sådan som vort samfund har udviklet sig, kan man ikke undvære EDB-registrene.

Kristeligt folkeparti går ind for det lovforslag, der ligger her, med de ændringsforslag, der er stillet af justitsministeren.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet har med sit registerlovforslag, som forelå allerede for et par år siden, dels vist, at vi mente, det var vigtigt snarest at få en registerlov, dels at det var vigtigt med ret restriktive regler, så borgerne kunne føle sig sikre med hensyn til, at man ikke gik deres personlige frihed for nær, og trygge for, at deres integritet blev bevaret.

Derfor kan det vel ikke undre nogen, at retsforbundet vil have noget vanskeligt ved at stemme for regeringens to registerlovforslag, som vi altså mener burde være samlet i ét lovforslag. Vi kan ikke stemme for det, medmindre en betragtelig del af de forskellige mindretalsændringsforslag vedtages. Disse mindretalsforslag er i høj grad på linje med nogle af de tanker, som vi har givet udtryk for i vort lovforslag.

Jeg havde egentlig troet, at begge lovforslag ville blive behandlet sammen, og jeg finder det lidt vanskeligt at skille dem ad, men jeg skal alligevel forsøge at gøre det. Jeg kan i hvert fald begynde med at omtale de ændringsforslag, som uden for betænkningen er stillet af retsforbundet, idet vi ikke har noget ordinært medlem af retsudvalget.

Det er ikke så mange ændringsforslag, der er her, de er også ret enkle. Vi synes f. eks., at udlevering af oplysninger til statistiske og videnskabelige formål også må være omfattet af loven. Så anholder vi i ændringsforslag nr. 2 det ret ubestemte udtryk »andres tarv«. Hvad er andres tarv? Det skal jeg i øvrigt vende tilbage til ved behandlingen af forslaget om offentlige myndigheders registre, hvor jeg synes der er overordentlig mange uklare udtryk, som vil bevirke, at man skal til at fortolke dem, og hvem er det så, der skal fortolke?

Hvis fejlagtige oplysninger bliver videregivet, så er 6 måneder for kort et tidsrum til at fortælle, til hvem de er videregivet, og hvad